

A vallás közösségformáló erő

Kezdetben szülőfalujában, Csábon, iskolai rendezvényeken, később már sok környékbeli településen kulturális rendezvényeken vagy falunapi ünnepségeken is színpadra lépett, és elkápráztatta gyönyörű hangjával a közönséget Celeng Mária, aki jelenleg Münchenben, a zeneakadémián tanul oratórium- és operaszakon.

- Honnan vezetett az utad Münchenig? - kérdeztem beszélgetésünk elején Máriát.

- Szülőfalumban az alapiskola magyar tagozatán tanultam, innen kerültem Budapestre, a Bartók Béla Konzervatóriumba, ott is érettségiztem. Soha semmiféle hátrányban nem éreztem magam a többiekhez képest, ugyanis az alapiskolában megfelelő felkészítést kaptam minden tantárgyból, persze, ez szorgalom kérdése is.

- Jelenleg a müncheni zeneakadémián tanulsz. Hogyan tovább?

- Negyedéves főiskolásként Münchenben tanulom az éneklés művészetét oratórium- és operaszakon. Hogy merre tovább? Az csak rajtam múlik. Ha el tudom sajátítani az énekművészet minden csínját-bínját, kinyílnak a világ. Egyébként a zeneakadémián mindenkinek kötelező zongorázni tanulni. Nem mondhatom, hogy tudok zongorázni. Soha nem foglalkoztam vele komolyabban, és hamar elveszíttem a koncentrációm

gyakorlás közben, nem így az éneklés közben.

- Voltak-e már sikereid az énekesi pályán?

- A siker is relatív dolog... Lehetek a közönség számára sikeres, ha nem vagyok elégedett magammal, nem tudom magam átadni az éneklés örömeinek, nem könyvelem magam el sikeresnek. Persze, voltak és vannak sikereim, de hogy melyik volt a legnagyobb, azt most konkrétan nem tudnám kiemelni. Volt már sikerem a Művészetek Palotájában Budapesten, a miskolci Operafesztiválon, de Németországban is...

- Kitől örökölted énektehetséged?

- Azt hiszem, bátran mondhatom, hogy tehetségemet mindkét szülőmtől, az egész családtól örököltem. És egyáltalán, a falusi embereknek - akik munka mellett „csak úgy” danoltak, kedvtelésből, nagyon szabadon - vérükben van a zene, tisztán, tiszta for-

rásból. Úgy érzem, kicsit ennek is köszönhetem az adotttságot. A falunkban három lakodalmi zenekar van, valamint egy komoly énekkar kiváló karnaggal. Mondhatnám azt is, Csáb egy kis zenei központ a környéken. Apukám az egyik ilyen zenekar vezetője, anyukám tisztán énekel, erős és érces hangon, fiatal korában a templom szólóénekeseként volt. Nővéremnek remek füle van, hamis hang el nem hagyja a torkát, meleg, bársonyos hangon énekel. Tehát a gének adtak, de hogy nálam ez miért vált szenvedéllyé, nem tudom még.

- Ha jól tudom, gyakorló hívő vagy. Mit jelent számodra a hit, a vallás?

- Számomra a vallás egy korlát, jó értelemben. Azért vannak bizonyos parancsai, hogy megóvjuk magunkat magunktól. Ugyanakkor a vallás, mint a nemzet, közösségformáló erő. Az ember boldog többedmagával, és mindig biztonságosabb egy nyájhoz tartozni, mint egyedül kóborolni a világban. A hit fogalma nálam sokkal tágabb és intimebb, bensőségebb, mégis jobban átöleli az egész emberiséget, és szeretetteljesebben egyesít minket. A hit egy olyan erő és ajándék, amit, ha az ember őszintén és teljes szívéből birtokol, boldognak mondhatja magát. Márpedig ez mindenki célja, hogy boldog lehessen. Sok mindenben lehet hinni: szerelemben, barátságban, nemes célban, olyan univerzális erőben, amelyben örökké élhetünk. Egyszerűnek tűnik a dolog, persze, semmi sem egyszerű, mert mindennek van egy ellentétes,

negatív pólusa. A hitnek a kétség. Ez vezethet hátra és előre is, és ez gyengíthet, de erősíthet is. Kéz a kézben járnak a földön, és nem baj, ha az ember kérdéseket tesz fel, ha visszatér a helyes útra. Egyébként katolikus családban nevelkedtem, voltam elsőáldozó, bér mállkozó, járok templomba, mindennapi életemet átjárja és meghatározza ez az eredet. A hit egy feljebbvaló teremtő erőben mindig az életem része volt. Leginkább akkor érzem az erejét, ha körülnézek a világban, és harmóniát látok. És amikor ez az érzés átjár, úgy érzem, bármire képes vagyok.

- Köszönöm a beszélgetést, és további sikereket kívánok énekesi pályádon.

Bodzsár Gyula